

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η μετανάστευση υπήρξε πάντα η μεγάλη πληγή αλλά και ελπίδα αυτού του τόπου. Ο Κολινδρός έδωσε και αυτός τον αναλογούντα φόρο στο Μινώταυρο της ξενιτιάς. Η φτώχεια και η σκλαβιά οδήγησαν πολλούς συμπατριώτες μας στις αρχές του αιώνα στη νέα «Γη της Επαγγελίας» τις Η.Π.Α. Οι περισσότεροι από αυτούς βρέθηκαν στο Μπούφαλο της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Αυτοί ήταν η μαγιά της ανθηρής κοινότητας η οποία διατηρήθηκε μέχρι τις μέρες μας.

Ο εύκολος πλούτος δεν ήρθε για κανέναν. Λίγοι είναι αυτοί που διακρίθηκαν δουλεύοντας οι περισσότεροι στα εστιατόρια (τη δουλειά των Ελλήνων της Αμερικής). Κάποιοι βρίσκουν μεγαλύτερες δυσκολίες και έχοντας πίσω τους γυναίκα και παιδιά επιστρέφουν γρήγορα στο πατρίο έδαφος, εγκαταλείποντας τα όνειρα για μια καλύτερη ζωή στο Νέο Κόσμο.

Την ίδια εποχή στα Βαλκάνια η Οθωμανική Αυτοκρατορία ξεψυχούσε αργά αλλά σταθερά. Οι μη Μουσουλμάνοι υπήκοοί της δεν καλούνταν στο πάλαι ποτέ ισχυρό στρατό της. Η επανάσταση των Νεοτούρκων το 1908 που ξεκίνησε από την Θεσσαλονίκη, με έναν από τους ηγέτες της να είναι ο Κεμάλ Ατατούρκ, προσπάθησε, με διάφορα μέτρα που πήρε, να ανακόψει τη φθορά της Αυτοκρατορίας. Ένα από αυτά αφορούσε στην ισοπολιτεία όλων των υπηκόων της. Μέτρο «δημοκρατικό», με το οποίο για πρώτη φορά οι Χριστιανοί γίνονται ισότιμοι πολίτες με τους Μουσουλμάνους. Ταυτόχρονα τελειώνει και η ένοπλη φάση του Μακεδονικού αγώνα, αφού δοθούν ψεύτικες ελπίδες στους Έλληνες για μια πιο ελεύθερη ζωή.

Όμως τα πράγματα μπορεί να φαίνονταν έτσι αλλά δεν ήταν. Στα πλαίσια αυτού του μέτρου έπρεπε οι Χριστιανοί να υπηρετούν στρατιώτες στον Τουρκικό στρατό, δηλαδή στο στρατό του δυνάστη τους. Εκεί μάλλον για σκλάβοι πήγαιναν παρά για στρατιώτες. Η ισοπολιτεία ήταν ένα όνειρο και οι Έλληνες στρατιώτες δεινοπαθούσαν. Εξάλλου κάποιος πάει φαντάρος, για να υπηρετήσει την Πατρίδα του και όχι τον κατακτητή. Αυτό οδήγησε πολλούς Έλληνες της Μακεδονίας σε λιποταξία. Η φυγή από τις εστίες τους που θα τους οδηγούσε στην ελεύθερη Ελλάδα και από εκεί στην Αμερική, δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Εκμεταλλευτές, ληστές και Τούρκικα Καρακόλια τους περίμεναν στο δρόμο τους για τη σωτηρία.

Όταν η πολυπόθητη Λευτεριά θα έρθει το Φθινόπωρο του 1912 με τους Βαλκανικούς Πολέμους, αρκετοί από τους φυγάδες-μετανάστες θα επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Αυτή είναι περίπου και η πορεία που ακολούθησε ο παππούς μου, ο Θωμάς Νικολάου Λιναράς. Μόλις έμαθε ότι έπρεπε να καταταγεί στον Τουρκικό στρατό, προσπάθησε να κρυφτεί και ακολούθως να φύγει. Αφήνει νιόπαντρη γυναίκα, την Αμαλία, με ένα παιδί στην αγκαλιά, την Αγγελική και ένα άλλο στην κοιλιά και φεύγει για να συναντήσει τον ήδη εγκατεστημένο στο Μπούφαλο κουνιάδο του, τον Αντώνιο Παπουτσιή.

Δουλεύει εκεί σερβιτόρος σε εστιατόριο. Γράφεται μάλιστα και μέλος του Συνδέσμου Κολινδρινών, «Η Πρόνοια», πληρώνοντας για εγγραφή ένα δολλάριο. Επιστρέφει γρήγορα όμως στην πατρίδα του, πριν κλείσει χρόνος, παρόλο που δεν έχει απελευθερωθεί, είτε γιατί χαλάρωσαν τα μέτρα περί στρατολογίας των Τούρκων, είτε γιατί δεν κινδυνεύει πια αφού έγινε για δεύτερη φορά πατέρας.

Έχει όμως την προνοητικότητα να κρατήσει ημερολόγιο του ταξιδιού (μετάβασης και επιστροφής). Έχοντας τελειώσει το Δημοτικό με δάσκαλο τον αείμνηστο Χουζούρη, είναι αρκετά «μορφωμένος» για την εποχή του. Γράφοντας σε απλή καθαρεύουσα με τη σύνταξη που μάθαιναν τότε, στο Ελληνικό Σχολείο, περιγράφει το ταξίδι του, σημειώνοντας ιδιαίτερα αυτά που τον εντυπωσιάζουν (π.χ. ηλεκτρισμός). Ενθουσιάζεται από τα επιτεύγματα της Ελεύθερης Ελλάδας συγκρίνοντάς την με την οπισθοδρομική Τουρκία.

Αν εξαιρέσουμε τους τόνους (έγραφε σε πολυτονικό φυσικά) και τα λίγα ορθογραφικά λάθη, κατά τα άλλα έγινε προσπάθεια το κείμενο να μείνει αναλλοίωτο. Οι σημειώσεις είναι γραμμένες με μολύβι, σ'ένα μικρό μπλοκάκι, από το οποίο λείπουν ορισμένα φύλλα, ίσως σε σημαντικά σημεία του ταξιδιού, χωρίς όμως αυτό να μειώνει την εικόνα των σημειώσεων.

Τα σχόλια γι' αυτές ανήκουν στον καθένα. Εγώ μόνο θέλω να σχολιάσω ένα σημείο που, αν και πέρασαν 85 χρόνια από τότε, παραμένει δυστυχώς επίκαιρο. Την απάντηση που δίνει ο παππούς μου στον Έλληνα αξιωματικό που τον ρωτά **«ποιος είναι;»**, μόλις περνά τα σύνορα Τουρκίας - Ελλάδας. (Τότε βρίσκονταν λίγο νότια από τον Πλαταμώνα, περίπου εκεί που σήμερα χωρίζεται η Πιερία από την Θεσσαλία). **«Μακεδόνας Λιποτάχτης»** του απαντά με περηφάνια. **Μακεδόνας**, μια λέξη που αναφέρεται συχνά στο κείμενο για να προσδιορίσει τους **Έλληνες της Μακεδονίας**, έτσι όπως συνέβαινε πάντα από την εποχή του Αλέξανδρου και μετά. Όλα αυτά 30 χρόνια πριν την ξαναφέρουν στο προσκήνιο γείτονές μας με άλλο όμως περιεχόμενο. _

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ ΘΩΜΑ Ν. ΛΙΝΑΡΑ

Α. ΚΟΛΙΝΔΡΟΣ - ΛΑΡΙΣΣΑ

Σήμερα **17ην Ιουλίου 1911** και ημέραν **Κυριακήν**, ανεχώρησα εκ της πατρίδος μου Κολινδρού δι' Αμερικάν ηνεκεν δε της απαραίτου στρατολογίας των μη Μουσουλμάνων, κατέφυγον λάθρα μέσον Αικατερίνης - Συνόρων - Λαρίσσης. Έχων δε αγωγιάτην τον Γεώργιον Αθ. Πλαστοράν, ανεχωρήσαμεν περί την 7ην μ.μ. Τουρκική, το δε εσπέρας ένεκεν καιρού μη επιτρέποντος διανυκτερεύσαμεν εις Κίτρος, εις το χάνι του Βασιλείου Σηνδαλή, ένεκεν δε λόγων δεν μας καλοέπχιασε ύπνος. Εσηκώθημεν πρωί, ο καιρός βροχερός, αφ' ου ήπευσαμεν κινήσαμεν εκείθεν διευθυνόμενοι εις Αικατερίνην, όπου εφθάσαμεν περί την Δωδεκάτην π.μ. ημέραν **Δευτέραν 18ην Ιουλίου**.

Αφ' ου ανεπαύθημεν ολίγον και προμηθεύθημεν και μερικά τρόφιμα, περί την 3ην π.μ. ανεχωρήσαμεν εκείθεν δια τα σύνορα. Βαδίζοντες πάντα προς Νότον διήλθομεν εκ της σκάλας των Αγ. Θεοδώρων, τα Βαρκά κ.λ.π. και μετά επτά ωρών πορείαν συναντήσαμεν ένα καλόν γέροντα ψαράν όπου αφ' ου ενόησεν δια ποίον μέρος βαδίζομεν, μας υπέδειξεν ένα ασφαλές μέρος δια να διέλθω δια θαλάσσης μόνον δια δύο ώρας. Τέλος ο γέρον ούτος μας διεύθυνεν εις το μέρος τούτο όπου ήσαν καλύβαι ψαράδικες από το χωρίον Σκουτίνα και διευθυνόμενοι υπό των τριών αδελφών Καϊάκα. Άμα δε παρουσιάσθη εις αυτούς με πολλάς παρακλήσεις εδέχθησαν τέλος να με περάσωσι λάθρα εκ των συνόρων (ενοείτε δια θαλάσσης) και μάλιστα ως με υπόσχοιτο θα διερχώμεθα τραγοδώντας. Αι καλύβαι είταν ακριβώς κάτωθεν του Κάστρου Πλαταμώνος.

Αφ' ου λοιπόν εδειπνίσαμεν όλοι μαζί προετοιμάσθη μετá δύο ναυτών να αναχωρήσωμεν, μάλιστα έδωσα και την βαουλίτσα μου και το παλτόν μου εν τη βάρκα, αλλά (άλλα μεν βουλαί ανθρώπων άλλα δε Θεός κελεύει) αίφνης ηκούσθησαν μερικοί σηριγμοί και αμέσως παρουσιάσθη σώμα κλεπτών από έξη άνδρας με μορφάς αγριωπάς και τρομεράς, ήσαν δε αληθής κακούργοι ως εφαινοντο από τας ενδυμασίας των και εκ των έργων των. Εζήτησαν να φάγωσιν και βάρκα με 2-3 ανθρώπους δια να διέλθωσι τα σύνορα και να πορευθώσι εις ασφαλέστερον μέρος εντός του Ελληνικού εδάφους.

Ευτυχώς εγώ ως και οι άλλοι τα γλυτώσαμεν ευθυνα, αλλά με χάλασαν οι άθλιοι όλα τα σχέδιά μου, διότι με την βάρκα με την οποίαν θα έπλεον εγώ την δύωρον απόστασιν την έλαβον αυτοί υπό την κατοχήν των και εγώ έμενα έρημος εν τη ερήμω. Ητο αδύνατον να με περάσουν με άλλην βάρκαν διότι εφοβούντο μήπως τους κατεδίωκεν στρατός ή μήπως τους πκιάσουν ως λαθρέμπορους. Παρά με συνεβούλευσαν να σηκοθώ να υπάγω εις τον Παντελεήμωνα δια να διέλθω τα σύνορα εκείθεν.

Τότε το πρωί της **Τρίτης την 19ην** ανεχωρήσαμεν λίαν πρωί μετá του αγωγιάτου μου διά Παντελεήμωνα. Περιπατήσαμεν έως δύο ώρας έναν δύσβατον δρόμον όλο ανωφέρεια. Ότε εφθάσαμεν πλησίον του χωρίου, προεπορεύθη ο αγωγιάτης μου δια να ειδωποιήση τον οδηγόν μου όστις έμελλε να με οδηγήση τον προς τα σύνορα δρόμον. Ότε όμως συνηνήθη και τον ειδοποίησε περί εμού, αυτός φοβηθείς εκ των γεγονότων της παρελθούσης νυκτός (διότι όλα τα συμβάντα τα είχον

προειδοποίηση οι ψαράδες εις την χωροφυλακήν) δεν ηθέλησεν να με δεχθεί εις την οικίαν του, μήπως κάμουν έρευνα αι κυβερνητικάί αρχαί (διότι πάντοτε εθεωρείτο η οικία του ως κρυσφύγετον) και με θεωρήσουν και εμέ ως ένοχον.

Δι' αυτό εθεώρησε καλόν να διέλθω όλην την ημέραν εντός εσπαρμένου καλαμβουκιού νησιτικός και άνευ ύδατος. Ο αγωγιότης έως εις το μέρος όπου έκαμον το κατάλυμα με είχε συνοδεύση δηλαδή έως εις το χωράφιον, αφ'ού πρώτον παρέδωκεν εις την οικίαν του Καραμηχάλη (έτσι ονομάζετο ο οδηγός μου) τα πράγματά μου και αφ'ού απεχωρήσημεν ανεχώρησεν αυτός μεν διά την πατρίδα, εγώ δε έμεινα έρημος εντός των ορέων και του ομιχλόδους καιρού.

Εκάθησα εις το μέρος τούτο μέχρι το εσπέρας χωρίς να φανεί τις να με παρηγορήση και να με είπη τι περί του μέλλοντός μου. Αφ'ού όμως με επείρε η πείνα και η δίψα από τα μάτχια και διελογίσθην ότι κακούργος δεν είμαι και να έχω υποψίαν να κάθημαι νησιτικός μέσα εις τους κλεπτοτόπους εκείνους, έφυγα εκείθεν δια να ρωτήσω εις τον τυχόντα διαβάτην να με οδηγήση εις την οικίαν του Καραμηχάλη.

Έμπροσθεν του χωρίου εκείτο η οικία του μέλλοντος οδηγού μου. Κατά καλήν τύχην συνήντησα ένα γέροντα συγγενήν του Καραμηχάλη ο οποίος ήρχετο προς εμέ φέρων μεθ' εαυτού και μιάν φιάλην ρακήν. Τον έστειλε ο Καραμηχάλης. Εγώ του ζήτησα νερό και αυτός με έδειξε το ρακή, τέλος δια να μη το χαλάσω το γούστο ετράβηξα ένα και με ήλθε καλά.

Τέλος μοι οδηγεί εις την θύραν της οικίας του Καραμηχάλη δια να πχιοό ολίγον νερόν και να γυρίσω πάλιν εις το καλαμβούκι, διότι το καλαμβούκι ετύγχανε να είναι ιδικόν του και είχε ανάγκη από φύλακα. (Δι' αυτό βλέπετε ήθελε να με περιποιηθή.) Αφ'ού λοιπόν ξεδίψασα ολίγον, χωρίς να με δεχθεί η κόρη του επάνω, φύγαμεν πάλιν με τον γέροντα διά το καλαμβούκι. Έρχισε να με ερωτά εάν είδα κανέν γορούνη, εάν έφαγε πολλές ρίζας και τα τοιαύτα και αφ'ού εκάθησε ολίγον μοι λέγει εγώ θα φύγω, συ κάθησε εδώ και το βράδυ θα σε φέρω και σκέπασμα. Τί; του λέγω; σκέπασμα; εγώ εδώ δεν κάθομαι, κακούργος δεν είμαι ούτε φονιάς. Να είπεις του Καραμηχάλη να έλθη να συναντηθώμεν και εάν δεν με θελήση εις το σπίτι του θα εξέλθω εις την αγοράν και θα εύρω ένα κατάλημα, εγώ εις την πατρίδα μου επιστρέφω, μα εδώ δεν κάθωμαι να με κοπανίζει η βροχή (διότι συγχρόνως ήρχισε να βροντά και να βρέχει και ο καιρός είχε γίνει πολύ άγριος). Τότε ο γέρον αφ'ού πάλιν με συνεβούλευσεν να έχω ένοιαν το καλαμβούκι του, έφευγε δια να υπάγη να εύρη τον Καραμηχάλη. Μετά ημίσιαν ώραν έφθασεν ένας μεγαλόσωμος άνδρας ρωμαλέος και αγριωπός. Αυτός ήτο ο περιβόητος Καραμηχάλης.....

...Θεόν δια τας περιπετείας. Είχον αποφασίσει να πάρω έναν αγωγιότη και να έλθω εις Αικατερίνην και με το βαποράκι να έβγω εις Θεσσαλονίκην δια να φύγω εκείθεν εις (πίσω;) Όμως το είπον ταύτα εις τον μέλλοντα οδηγόν μου, με είπεν υπομονή και βραδίς φεύγουμε. Είχον δε και φορέματα πάρα πολλά πχιάνω μοιράζω τα φορέματα όσα έμειναν τα έβαλα εις ένα δυσάκι και τ' άλλα εις την βαλίτσα μου. Πέρνωμεν και έναν άνθρωπον και κινούμεν ώρα 11/2 Τουρκική χωρίς ψωμί 3 ημέρας διότι Θεός να μη συγχωρήση δεν ημπορούσα να το φάγω, βρίζα και καλαμβούκι και μέσα λάσπη. Τέλος φύγαμεν, επειδή

ήσαν αυτά αι ανησυχίαι γυρίσαμεν πάρα πολλά μονοπάτχια και κρέμνια, εις πολλά μέρη χάσαμεν μέσα εις δάση από παλιούργια και τέλος μετά τόσην οδοιπορίαν μέσα εις φάραγγας και χαράδρας, αλλού πέφτουμεν και αλλού σηκονόμεθα, ευρέθημεν ξημερώματα εις ενός καλού ανθρώπου οικίαν, εις το χωρίον Αιγάνη των συνόρων.

Μας υποδέχθησαν καλά. Στάζων δε από τον ιδρώτα, άφησα και το σακκάκι μου και το πανταλόνι απ' έξω, έσταζων. Τότε, άλλαξα την φανέλα μου και το υποκάμισο και τα μάζευσα τα φορέματά μου και αφ' ού ξεκουράσθημεν ολίγον με τον ίδιον σπιτονικοκοίρην κινήσαμεν δια τον σταθμόν Παπαπούλιου. Ημέραν **Πέμπτην** πρωί την **21ην Ιουλί-ου**.

Ότε εφθάσαμεν εις τον σταθμόν τραβήξαμεν εις το τελωνείον δια να με επιθεωρίσουν τα πράγματά μου. Τέλος επειδή είχαν ώραν πολύ έως ότου νάρθη το τραίνο, εκάθησα υπό την σκιάν ενός δένδρου εντός του στρατώνος των Ευζώνων όπου είν και το τελωνείον.

Τότε έβγαλε ο χωρικός αυτός, Σάββας το όνομά και μοι έδωσεν ένα κομάτι ψωμί καθαρόν και ένα κομμάτι τυρού. Δεν εγνώριζον πώς να τον ευχαριστήσω δια την ευγένειάν του και δια το ενδιαφέρον του και έβγαλα του έδωσα 40 λεπτά (διότι δεν είχαν, και άλλα φύλαξα δια τον σιδηρόδρομον, εκείνα όπου είχα κάνει εις την πατρίδα με χρησίμευσαν βλέπεις αμέσως). Δεν ήθελε να τα πάρει. Τον λέγω αυτά έχω αυτά σου δίνω, εάν είχαν περισσότερα ήξευρα πόσον έκανεν ο κόπος σου. Του έδωσα και την μπούρδα όπου είχαν την βαλίτσα δια να με ενθυμάται, διότι εις εμέ δεν εκρησίμευεν και αυτός μοι έδειξεν που είναι το χωράφι του να πηγαίνω να με φυλέψη καρπούζια. Αλλά καρπούζια με χρειάζονταν, μωρέ ύπνος και φαγή.

Τώρα εις τον σταθμόν Παπαπούλη εν πρώτοις, με επισκεύφθησαν όλα εκείνα τα ξευτέρια των συνόρων και με ζητούσαν πληροφορίας εκ της υποδούλου χώρας. Ο Αξιωματικός δεν είχε σηκωθεί ακόμη. Κάθησα λοιπόν έφαγα πρώτα καλά, έπειτα άφησα τα πράγματά μου και πήρα τα ιδρωμένα φορέματα ..(λείπουν δύο σελίδες 11, 12).....

...σαμεν άνω της ώρας πολύ καλά, έφερεν βαθμόν ανθυπολοχαγού, τελειόφοιτος της Γερμανικής Στρατιωτικής σχολής. Οι Τούρκοι μας έβλεπαν τον διάλογον αυτόν διότι ήτο μακριά π.χ. από το σπίτι μας έως τον κήπον Χαρίτινας. Μάλιστα εις με ηρώτησεν: από πού είμαι; και του λέγω: είμαι **Μακεδών** λιποτάκτης, πότε ήλθες; σήμεραν το πρωί, πώς πέρασες; μονάχος μου, δεν εφοβήθης; διόλου.

Έπειτα εκοιμήθην έως την μεσημβρίαν οπότε ήλθεν πάλιν ο αξιωματικός και με εξύπνησεν δια να μή φύγη το τραίνο. Έπειτα τρέχω μαζεύω τα πράγματά μου και βγάζω το εισιτήριόν μου δια Λάρισσαν. Εις τον πρώτον σταθμόν καθήσαμεν 3 ώρας. Εκεί εύρον τον καπετάν Στροπίνον τον Κόψογον(;) και καθήσαμεν μαζί εις το τραίνον μέχρι Λαρίσσης και εις το ξενοδοχείον και εις τα καφενεία μαζί, έως ότου ανεχώρησα το πρωί **22 Ιουλίου** δια Πειραιά._____

B. ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Σήμεραν **Τετάρτη 27ην Ιουλίου 1911** και ώραν 1ην μ.μ. Τουρκικήν, αναχωρήσαμεν εκ Πειραιώς με Ατιόπλοιον "Πατρίς" της υπερωκεανίου Εθνικής ατμοπλοίας, εν μέσω λύπης και ηχηρών και αγρίων σφυρών του ατμοπλοίου μας και των συνεχών αλλαγαμών του πληρώματος και των Ελλήνων επιβατών των ανερχομένων άνω των 400ων,

εξαυτῶν εἶναι ἄνω τῶν 45 οικογενειῶν. Ἡμῶν δε (τῶν Μακεδόνων ὧν πολλοί εκ Θεσ/νίκης και τῶν πέριξ) παιανίζοντες μερικά ὄργανα και ἄδοντες εμβατήρια και εθνικά ἄσματα, επισφραγίσαμεν την αναχώρησιν μαζί με καλαματιανούς χορούς.

Αφ'οὐ δε καθήσαμεν ἔξω ἐπὶ του καταστρώματος μέχρι το μεσονύκτιον κατέβημεν να αναπαυθῶμεν εἰς τα κρεβατάκια μας, εἰς τα καθαρώτατα το ὄντι κρεβάτσια, μᾶς ἔχουν ἀπὸ ἓνα στρώμα κασένιο και ἀπὸ ἓνα μαξιλάρι και ἀπὸ μίαν πλακέτα. Εἴμεθα ὅλοι οἱ Κολινδρινοί και πλείστοι νέοι φίλοι μαζί. Εἴμεθα ὅλοι μια χαρά, δεν μας λείπει τίποτις. Αἔραν καθαρὸν τροφήν καλήν (κάναμεν και ἡμεῖς οικονομίαν ἓνας ἕκαστος εκ Πειραιῶς), και μέσα εἰς το ατμόπλοιο ἀκόμη εἰάν δε σε ευχαριστοῦν τα φαγητά δύνασαι να πάρης ἢ ἀπὸ το ἴδιον το εστιατόριον μερίδα κότας ἢ αρνιοῦ ἢ γλυκίσματος, ἢ ἀπὸ τον πακάλη σαρδέλες και λοιπά. Ἀλλ' ἡμεῖς ἔχωμεν ἀπ' ὅλα αὐτά.

Ἐχουσιν μεγάλην καθαριότητα και πλούσια ἔξοδα, ἡ πρώτη δε θέσις, εἶναι κάτι θαυμάσιον οὔτε αριστοκρατικά σαλόνια δεν ἔχουν αὐτά τα ἐπιπλα. Ψῆς πολὺ ευχαριστήθημεν μάλιστα με την Σελήνην και με το καταπλημμυροῦν ατμόπλοιο εκ τῶν ηλεκτρικῶν, τα ὁποῖα εὐρίσκονται ἀναμμένα μέχρις της πρωίας. Εἶναι κάτι ἔκτακτον πράγμα. Δι' αὐτὸ πρέπει να καυχᾶται το ἔθνος μας, διότι κατόρθωσε να κάμη ἓνα τοιοῦτον κολοσσόν.

Σήμερον, **28ην** με το ἥλιον μαζί ἀντικρῦσαμεν εἰς Γύθειον ὅπου καθήσαμεν 3-4 ὥρας ὅπου παρέλαβεν το πλοῖον ἐπιβάτας και ἐμπορεύματα δι' Ἀμερικὴν.

Περί την 5ην μεσημβρίαν Τουρκικὴ ἀναχωρήσαμεν εκ Γυθείου και εφθάσαμεν εἰς τας 9ην εἰς Καλαμάτας. Επλεύσαμεν ὅλους αὐτοὺς τους κόλπους και ἀκρωτήρια με την μεγαλυτέραν γαλήνην, διήλθομεν την παρελθούσαν εσπέραν του Σαρωνικοῦ κόλπου, του Ἀργολικοῦ, το Ἀκρωτήριο Μαλέας, του Λακωνικοῦ και εἰς Γύθειον. Εκ του Γυθείου το Ταίναρον ἀκρωτήριο, το ἀκρωτήριο Ἀκρίτας εφ'ὄ ἀντικρίζομεν ὅλας τας ἐκτινομένας ἐκεῖνας οροσειράς, ἄνω δε τῶν Καλαμῶν υψοῦται υπερηφάνως ο Ερῦμανθος. Εἰς το Γύθειον και εἰς τας Καλάμας ἦλθον ἐπάνω ὀπωροπῶλαι, μας ἔφεραν σταφύλια, λεμόνια, ροδάκινα μεγάλα ὅσον εἶναι τα ἰδικά μας, κυδόνια. Τα δε λεμόνια 300 δράμια μάλιστα με Κάκον ἠγοράσαμεν 3, λεπτά 30. Μάλιστα ἐδῶ εἰς τας Καλάμας εἶδον και ἓνα περίεργον, ἓνας εκ τῶν ὀπωροπῶλων οἷτοι ἦλθον ἐπάνω εἰς το ατμόπλοιο ἦτο πηγμαῖος, το ἀνάστημά του ἦτο 1 πήχης ἔως 85/100 του μέτρου, με μουστάκια, το κεφάλι του εδείκνυεν ὅτι ἦτο ἄνω τῶν 35 ἐτῶν και πόδια και χέργια ὡσάν του Γιώργου μας. Μας ἔφεραν μανδύλια σάρπας και ποδιές μεταξωτές τῶν Καλαμῶν ὑφανμένα ἀπὸ ταις ἴδιαις γυναῖκες, εθαύμασα μάλιστα την τέχνην τῶν.

Αἱ Καλάμαι ἔκτακτος πόλις, μεγάλας προόδους ἔκαμεν ἡ Ἑλλάς και εἰς τα ἐμπόρια και εἰς τας βιοτεχνίας. Και το Γύθειον και αἱ Καλάμαι ἔχουσιν τεχνιτοὺς λιμένας και ηλεκτρικά τράμ. Ὅλοι θαυμάσαμεν, φαντασθεῖτε ἀφ' οὐ μία Κωνσταντινούπολις δεν τα ἔχει αὐτά και μία πόλις της Ἑλλάδος ἀπὸ 7-8 χλ. να ἔχει τοιαῦτα θαυμάσια πράγματα, λιμένας ἀρίστους, ἀφ'οὐ το υπερωκεάνιον μας δεν ἀπείκειν πολὺ εκ της ξηράς.

Εκ τῶν Καλαμῶν ἀναχωρήσαμεν την 12ην εσπέρας δια Πάτρας. Την **20ην** πρωία εφθάσαμεν εἰς Πάτρας. Εδῶ το ατμόπλοιο καθῆσεν καθ' ὅλην την ἡμέραν. Ἀμα τη ἀφίξῃ εἰς Πάτρας ἐξήλθομεν ἔξω ἐγῶ, ο Κά-

κος και έτεροι δύο φίλοι μας εκ Θεσ/νίκης και περιφέραμεν όλην την πόλιν και βάλαμεν και εις το ταχυδρομείον κάρτας δια τας πατρίδας μας. Πηγαίναμεν εις μίαν εκκλησίαν Ευαγγελισμός δεν δύναμαι να σας παραστήσω τον καλωπισμόν και την καθαριότητα. Εν γένει εις την Ελλάδα έχουσιν πολύ ωραιάς εκκλησίας, ως και των Αθηνών, Πειραιώς και Πατρών με ευχαρίστησαν πολύ. Εις την Θεσ/νίκην δεν υπάρχουν τοιαύται Εκκλησίαι. Ημπορεί να πηγαίναμεν εις 15 εκκλησίας όλες καλοπισμένες. Αφ' ού λοιπόν γυρίσαμεν όλην την πόλιν των Πατρών, ήλθομεν πάλιν εις το ατιμόπλιόν μας, αφ' ού δια τελευταίαν φορά πατήσαμεν Ελληνικά χώματα. Μεγάλη εντύπωσιν μας προξένησαν αι Πάτριαι. Δρόμους κανονικούς, εργοστάσια, ηλεκτρικά τράμ, καφενεία, ξενοδοχεία ηλεκτροφώτιστα. Μεγάλην κίνησιν έχει η πόλις όλη. Περί την εσπέραν ήλθεν εις τον λιμένα και έτερον υπερωκεάνειον της Αυστροαμερικανικής. Ήλθον άνω των 1500 εξ Αμερικής, ίσως να ήσαν και Κολινδρινοί αλλά πού να τους ιδείς, με φωνάς και μουσικάς εχαιρέτησαν ημάς παιανίζοντες μάλιστα τον Εθνικόν ύμνον. Αφ' ού λοιπόν έλαβον πολλά φορτία εκ Πατρών σταφίδας και ελαίων, αναχωρήσαμεν περί το μεσονύκτιον ώρα 4 1/2 κατευθυνόμενοι προς δυσμάς.

Σήμερον **30** βλέπομεν ουρανόν και θάλασσα μόνον. Περί την 10ην μ.μ. ήρχισαν να φαίνονται τα όρη Σικελίας και Ιταλίας, αλλά δυστυχώς η επελεύουσα νύξ τα καλύπτει και δεν μας επιτρέπει να τα διακρίνομεν. Πλέομεν μεταξύ Ιταλίας, Σικελίας και από δεξιά έχομεν την απαστράπτουσα πόλιν Ρήγιον και αριστερά την Μεσσήνην. Και οι δύο πόλεις ήτο κάτι τι το μαγευτικόν. Διεκρίνοντο με τα ηλεκτρικά οι κανονικοί δρόμοι και αι παραλίας. Καθίσαμε έως τα μεσάνυκτα θαυμάζοντες ταύτα, έως ότου ολίγον κατ' ολίγον ήρχισαν να χάνωνται και πηγαίναμεν να κοιμηθώμεν.

Σήμερον **Κυριακήν 31ην** εξυπνήσαμεν πριν ανατείλη ο ήλιος διότι κοιμώμεθα και την ημέραν και ευρισκόμεθα εντός του Μεσογείου Πελάγους. Δεν βλέπομεν τίποτις, μόνον το πρωί και εσπέρας ανεφάνησαν προς νότον μερικά όρη, ίσως ήτο η νήσος Σαρδηνία. Πλέομεν καθ' όλην την ημέραν προς Δυσμάς. Τα περνούμεν λαμπρά, η θάλασσα λάδι, διατρέχωμεν 15-17 μίλια την ώραν και από φαγητό έκτακτα. Μας δίνουν το μεσημέρι κρασί και το εσπέρας φρούτα, καρπούζι, λεπτόκαρα και άλλα. Διασκεδάζομεν πάντοτε μέχρι το μεσονύκτιον, χορούς τραγούδια κ.λ.π. Καθαριότης έκτακτος, σήμερα μάλιστα τιαφίσανε και τα κρεβάτχια μας. Περνούμε ζάχαρη, με τον καθαρον αέρα δεν χορταίνουμε ψωμί. Ουδεις μέχρι σήμερα των επιβατών έπαθε τι. Εγώ πείρα ένα κουτί κινίνο και ακόμη δεν το άρχισα, ο Θεός να μας βοηθήση να υπάγωμεν όπως μέχρι σήμερα.

Σήμερον **1ην Αυγούστου** Αγ. Σολομωνής, καθ' όλην την ημέραν πλέομεν πάλιν προς δυσμάς ουδαμού ξηρά. Διασκεδάσαμεν πάλιν κατά το σύνθητες μέχρι το μεσονύκτιον και έπειτα επορευέθημεν ο καθεις εις τα ίδια. Σήμερον δεν μας δώσαν αρτίσημα φαγητά. Το πρωί τσιάι, το γεύμα φακάς και το βράδι φασουλάκια με πολύ λάδι. Εφάνη ως Σαρακοστή: το πρωί εσηκώθην, αφ' ού επλήθηκα και διορθόθηκα, επήγα εις την Εκκλησίαν, έκανα την προσευχήν μου, ήναψα και λαμπάδα, ως και χθες το ίδιον. Τι να Σας ειπώ, μέχρι σήμερα δεν μας εφάνη τίποτες, νομίζομεν ότι ευρισκόμεθα εις κανέν μοναστήρι. Το βράδι γινόμεθα 5 - 6 παρέας, άλλοι τραγουδούν άλλοι χορεύουν και

άλλοι με τ' αστεία. Τα περνούμεν, εάν υπάγομεν έτσι, πως θα ειπώ ότι είμουν περιηγητής και όχι μετανάστης.

Σήμεραν **2αν Αυγούστου** εσηκώθην πολύ πρωί και πάλιν πλέομεν προς δυσμάς. Δεν βλέπομεν τίποτις. Είμεθα εις τα ύδατα της Ισπανίας. Προ μεσημβρίας διακρίναμεν κάτι όρη, ίσως της Ισπανίας θάταν. Ίδωμεν 2-3 αγέλας μεγάλων ιχθίων άνω των 50 οκάδων του ενός, παίζανε με το ατμόπλοιο. Σήμεραν πλέομεν εις την Μεσόγειον και καθ' όλην την ημέραν βλέπομεν τα παράλια της Ισπανίας. Μέχρι σήμεραν το ωρολόγιόν μας έχει διαφορά 2 ώρας, αλλά ωπίσω 2 ώρας. Εις την Τουρκίαν δύει ο Ήλιος εις τας 7 και εδώ δύει με το ιδικόν μας ωρολόγιον εις τας 9. Κρατούμεν ακρίβειαν δια να ίδωμεν τι διαφορά θα έχωμεν μέχρι Buffalo.

Σήμεραν την εσπέραν περί την 1:1/2 Τουρκική διήλθομεν το Γιβλατάρ και εισερχώμεθα το μεσονύκτιον εις τον Ατλαντικόν ωκεανόν. Δυστυχώς όμως ήτο νύκτα και δεν διακρίναμεν τίποτες, εκτός τους προσκόπους και τα ηλεκτροφώτιστα φρούρια των Άγγλων και μοίρα στόλου. Εάν όμως ήτο ημέρα θα είχε καλλιτέρα χάριν.

Σήμεραν **3ην Αυγούστου** ημέρα **Τετάρτην** πλέομεν πάλιν προς δυσμάς εν τω ωκεανώ ολίγον Βορειότερα. Συναντήσαμεν και εφθάσαμεν άνω των 15 ατμοπλοίων εμπορικά και θαλαμηγά. Μέχρι της μεσημβρίας βλέπομεν παράλια Πορτογαλίας. Από χθες ακόμη το ψύκος κάπως καθίστατε επισθητόν, σήμερα μάλιστα οι περισσότεροι φορέσανε και παλτά και πχιάσαμεν όλοι το προσήλιο. Σήμεραν χαιρετήσαμεν την Πορτογαλικήν σημαίαν εις το φρούριον της παραλίας. Το ταξιδιόν μας εξακολουθεί να μας ευχαριστή με την γαληνιαίαν θάλασσαν.

Δυστυχώς μ.μ. μας έκανε ολίγον θάλασσαν και επειδή το ατμόπλοιον μας με την φευγάλα όπου κάνει μας κούνησεν κάμποσω, δι' αυτόν τον λόγον πολύ εξαλίστηκαν και έκαναν υμητό, εγώ όμως και ο Πζιούτας Μανώλινας στεκώμεθα όπως ήμεθα και περιποιούμαι τους άλλους. Ήτο ο πρώτος κουνητός δι' αυτό μας εφάνη δυσκολία, αλλά ο ωκεανός δεν παίζει. Αφ' ου φάγαμε(λείπουν δύο σελίδες για τις **4 και 5 Αυγούστου**)...πλέομεν πάλι προς δυσμάς. Ολίγον όμως κατ' ολίγον η θάλασσα ήρχισεν να εξαγριώνεται και έχομεν καιρόν τρικυμιώδη και διάρκειαν μέχρι το μεσονύκτιον. Σήμεραν **5** σχεδόν όλοι δεν εφάγαμεν τίποτες, όλοι είμεθα ζαλισμένοι. Έπειτα όμως προς τα ξημερώματα ολίγον κατ' ολίγον ο καιρός ήρχισεν να καθίσταται καλός αλλά έχωμεν κρύο τα παλτά εδώ δεν τα βγάζομεν.

Σήμεραν λοιπόν **6ην Σάββατο** και εορτήν Μεταμορφώσεως του Σωτήρος εσηκώθην πήγαμεν εις το εκκλησιδιον ηνάψαμεν από μία λαμπάδα και ησπάσθημεν τας εικόνας. Δεν θέλω να γράψω περισσότερα δια την σημερινήν εορτήν. Τους ημέτερους Σωτήρας τους εύχομαι έτη πολλά και ας μετρούν τα τραπέζια όπου θα μας χρωστούν. Εξακολουθεί ο αυτός καιρός, έχωμεν συνεφχιάν και ολίγον ψιλήν βροχίτσαν. Τέλος σήμεραν τα διήλθομεν καλά. Ευρισκόμεθα εις το μέσον του ωκεανού, το εσπέρας διακρίναμεν μακρόθεν ένα καράβι, ο καιρός εξακολουθεί ο ίδιος, γαλήνη.

Σήμεραν **Κυριακήν 7ην** του μηνός και η τρίτη Κυριακή εκ της αναχωρήσεώς μου, εσηκώθην ενωρίς, επλύθην και επήγα κατά σύνηθες εις το εκκλησιδιον. Ψές εγώ ο Κάκος και ο φαρμακοποιός του Ατμοπλοίου ο οποίος είναι νέος μάλλον και μουσικός ώριμος, ψάλαμεν τον εσπερινόν, δυστυχώς άνευ ιερέως, διότι απουσιάζει τώρα κάμποσα τα-

ξίδια. Πάλιν πλέομεν προς δυσμάς, ο καιρός εξακολουθεί ο αυτός, η θάλασσα γαληναία, το ατιμόπλοιόν μας διανύει 16 μίλια την ώραν.

Σήμερον **8ην** και ημέραν **Δευτέραν** εσηκώθην κατά το σύνθηρες, ο καιρός σήμερον ούτε κλαίει ούτε γελά, βλέπετε τύχαμεν μέσα εις τα ημερομήνια και οι ναυτικοί τα πιστεύουν και καθημερινώς ο καιρός αλλάσει. Αι ημέραι ήρχισαν να τελειώνουν του ταξιδιού μας και όλος ο κόσμος και τας ώρας μετρά πότε να παρέλθουν. Η σημερινή διήλθεν, το κυριότερον της ημέρας ήτο κάτι πουλιά όπου ίδομεν απαραλάκτα χελιδόνια και φύκια της θαλάσσης.

Σήμερον **9ην** του μηνός και ημέραν **Τρίτην** ο καιρός εξακολουθεί ο αυτός. Πλέομεν πάλιν προς δυσμάς, εξακολουθούμεν να βλέπωμεν ουρανόν και θάλασσαν. Σήμερον ότε εσηκώθημεν είδομεν ότι διήλθομεν μεταξύ δύο μεγάλων πλοίων (καράβια) ως φαίνητε θα ήρχοντο εξ Αμερικής. Επίσης φθάσαμεν εις τον δρόμον και έτερον ατιμόπλοιον και πλοία. Όλοι αρχίσαμεν να καταλαμβάνόμεθα υπό χαράς διότι εγγύς ευρίσκεται ξηρά, διότι να Σας ειπώ την αλήθεια, 15-17 ημέρας θάλασσαν δυσκολεύεται ο άνθρωπος. Δοξάζω τον Θεόν διότι καθ' όλου δεν μοι έπχιασεν η θάλασσα και με άφησεν όπως ήμην εις την ξηράν και καλλίτερα διότι ο κωνητός της "Πατρίδος" δεν ήτο ολίγος. Το εσπέρας διασκεδάσαμεν πολύ καλά ως να ήμεθα εις την ξηράν, διότι ο καιρός είναι ευχάριστος.

Σήμερον **10ην** και ημέραν **Τετάρτην** εσηκώθην ως και τας άλλας ημέρας. Πλέομεν πάλιν προς δυσμάς, ο καιρός εξακολουθεί ο ίδιος. Έως το εσπέρας η θάλασσα ήσυχος αλλά ο καιρός ψυχρός και υγρός μας ψιχαλίζει και κάποτες. Είχομεν δε προσέτι και ομίχλη η οποία είναι και αυτή εκθρός εις το ατιμόπλοιον διότι φοβείται μή γίνει καμία σύγκρουση και δια τούτο ακαταπαύστως σφυρά.---

Την 13/25 Αυγούστου έφτασε στο Buffalo.

PASSENGER RECORD	
American Family Immigration History Center® at Ellis Island	
First Name:	Thomas
Last Name:	Linara
Ethnicity:	Turkish, Greek
Last Place of Residence:	Colyndros, Turkey
Date of Arrival:	August 25, 1911
Age at Arrival: 24y	Gender: M Marital Status: M
Ship of Travel:	Patris
Port of Departure:	Piræus
Manifest Line Number:	0029

 The Statue of Liberty-Ellis Island Foundation, Inc.

**ΤΑΞΙΔΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ
ΘΩΜΑ Ν. ΔΙΝΑΡΑ**

Εφυγα εκ Buffalo την **16/29ην Μαΐου 1912** ημέραν **Τετάρτην** ώρα 1:30 μ.μεσονύκτιον δια του σιδηροδρόμου Sentral New York.

Εκ New York ανεχώρησα με το υπερωκεάνειον "Μακεδονία" την **20 Μαΐου (2 Ιουνίου** με το Νέο Ημερολόγιο) ημέραν **Κυριακήν** ώρα 6:40/60 μ.μ.

Διαπλεύσαμεν τον Ατλαντικόν εις 8 ημερόνυκτα και 12 ώρας. Την **Τρίτην** εσπέρας την **29/10 Μαΐου** και ώραν **4 μ.μ.** διήλθωμεν το Γιβλατάρ. Ο καιρός καθ' όλας αυτὰς τας ημέρας ήτο ευχάριστος. Δεν ηύρομεν ούτε το παραμικρόν εμπόδιον. Εθαυμάσαμεν και πάλιν τα φρούρια της Αγγλίας εν Γιβλατάρ. Προς Νότον είχομεν το Μαρόκον και προς Βορράν το Γιβλατάρ. Μόλις διήλθομεν το Γιβλατάρ περί ώραν **7ην μ.μ.** ευρωπαϊστή απέθανεν εν παιδίον ετών 22 εκ της Αμαλιάδος του Πύργου καταγόμενος πάσχων εκ της ανιάτου Νόσου και μάλιστα καλπαζούσης φθίσης. Ηργάζετο εις το Σικάγον και μόλις προ 15ημερίας είχε παύσει της εργασίας και ανεχώρησεν κατά συμβουλήν του Ιατρού εις πατρίδα του χάριν αλλαγής κλίματος, συνοδεύων δε αυτόν και ο μεγαλύτερος αδελφός του. Την **29/10 Μαΐου** εξέπνευσεν και την **30/11** ημέραν **Τετάρτην** το εσπέρας αφ'ού εις εκ των αστυνόμων του πλοίου τον ανέγνωσεν μερικὰς Νεκρωσίμους ευχὰς. Επειτα εδέσωσαν βάρη εις το σώμα του δύσμοιρου τούτου νεκρού, ο έχων την κακήν τύχην να ταφεί εις τον υγρόν βαθύ τάφον υπό των υδάτων καλυπτόμενος, και άνευ των νενομισμένων ημών παρατάξεων ας θα ελάμβανε εν τη πατρίδι του, ερήφθη εις την θάλασσαν υπό των ναυτών. Κατά την ώραν της φρικτώδους ταφής του το πλοίον τιμής ένεκεν έκοψε την ταχύτητά του και εστάθη βωβόν εις την φρικώδη κηδείαν του δυστυχούς τούτου νέου, τον οποίον οι γονείς του και αδελφοί του θα τον αναμένουσιν, εφ' όσον ούτοι θα αναπνέουσιν επί της γης. Εις τον οποίον νέον

«Δεν τον έθαψαν παπάδες,
δέν τον άναψαν κεριά
μον' τον έφαγαν τα ψάρια
της θαλάσσης τα θεριά»

Καθώς έμαθον σήμεραν ότι ακόμη εις απέθανεν μετά δύο ημέρας από της αναχωρήσεώς μας εν Ν. Υόρκης.

Καθ' όλον το διάστημα το ταξειδίον μας ήτο λαμπρόν. Ηγγηροβόλησε η «Μακεδονία» την **3/16 Ιουνίου** ώραν 3μ.μ. ήτοι 12 ημ. και 10 ώρας.....

Το πλοίο αγκυροβόλησε στον Πειραιά. Από κει με άλλο πλοίο ήρθε στη Θεσσαλονίκη. Από Θεσσαλονίκη σιδηροδρομικώς ήρθε στον Κολινδρό (μάλλον μέσω Γιδά).

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1912 8/βριος 17η έφυγε η Τουρκική Χωροφυλακή κακήν κακώς εκ της πατρίδος μας Κολινδρού. Την ίδιαν ημέραν έγινε η υποχώρησις της Στρατιάς της Αικατερίνης ήτις απειτελείτο από 2-3 τάγματα τακτικού Τουρκικού Στρατού.

19ην. Παρήλασεν ενταύθα ο Γενναίως Ελλ. Στρατός. 3(1) τάγμα(τα) αποτελουμένων εκ Προσκόπων, Πεζών, Μηχανικού και ελαφρού πυροβολικού. Την ίδιαν ημέραν παρήλασεν και έτερον έν ανεξάρτητον τάγμα Κρητών υπό την διοίκησην του Κολοκοτρώνη.

Την **18ην - 19ην 8/βριου** ο Ήρωσ Βότσης επυρπόλησεν Τουρκικόν πολεμικόν πλοίον εντός του λιμένος της Θεσσαλονίκης μή φοβηθείς καθ' όλου τα μεγάλα πυροβολεία του Καρά Μπουρνού και τον Ηλεκτρικόν προβολέαν.

Την **26 - 27** παρεδώθη άνευ όρων η Θεσ/νίκη.

Την **5 - 6 Δεκεμβριου** κατεναυμάχησεν ο Ελλ. Στόλος τον Τουρκικόν έξωθεν των στενών των Δαρδανελίων.

Την **6ην - 7ην Ιανουαριου** Δευτέρα Ναυμαχία κατέστρεψε τον Εχθρικόν Στόλον ο Ελληνικός και τον κατέστησε άχρηστον.

Την **Φεβρουαριου** μετά πολύμηνα βασανιστήρια παρεδόθησαν τα Ιωάννινα εις τους ημετέρους.

Την **4ην Μαρτίου** Εδολοφονήθη υπό χειρός ανισσορόπου ο Βασιλεύς ημών Γεώργιος ο Α'. —

1915

7ην Σεπτεμβρίου ημέραν **Δευτέραν** ανεχωρήσαμεν εκ Κολινδρού και ήλθομεν εις Γιαννιτσά, δια να υπερειρήσομεν ως στρατιώται, έφεδροι κλάσεως 1908-1907. Ενεγράφημεν την **8ην** του ιδίου και κατατάχθημεν εις τον 8ον λόχον του 30ου Συντάγματος εδρεύον εν Γιαννιτοίς και την **9ην** αρχίσαμεν θεωρίαν. Πώς πρέπει να ζή και να φέρηται ο στρατιώτης. **10ην -11ην** θεωρίαν πάλιν περί βαθμών και περί θαλαμοφυλάκων.

Την **12ην** ορκίσθημεν τον όρκον του στρατιώτου.

Την **13ην** Κυριακήν μείναμεν εν αργία. Σήμερον ήλθον και οι επίστρατοι οι πρώην απολυθέντες έφεδροι, διότι καλούνται δια Βασιλικού Διατάγματοςμέχρι το 44ον έτος.

14ην Δευτέραν ύψωσις του Τιμίου Σταυρού. Οι έφεδροι άνω κάτω, ήρχισαν να προετοιμάζουν δια τους επιστράτους φορέματα, όπλα, πολεμοφόδια και λοιπά, να κοβαλώμεν από τας αποθήκας εις τους λόχους. Εοχηματίσθη και τρίτον Τάγμα, ήτοι εν όλον 12 λόχοι και διαμοιράσθησαν εις τας εκκλησίας και εις τα τζαμιά.

15ην ιδίου εξακολουθούν να έρχονται επίστρατοι και η επίταξις των ζώων. Εγώ σήμερον διετάχθην και επήγον μεθ' άλλων εφέδρων προς επίταξιν εκ των ζώων των βοσκοτόπων εις τα λειβάδια της λίμνης και φέραμεν βουβάλια, βόδια, αμάξια φορτωμένα με χόρτα όπου βρίσκαμεν. Την ιδίαν εσπέραν με τα επιταχθέντα, άμαξες εκ των ημετέρων εφέδρων ανεχώρησαν δια σταθμόν Τοποσίν και φέρανε την άλλην ημέραν **16ην** γαλέτα 5-6 χιλ. οκάδας.

17ην ιδίου μας διαμοιράσανε εις τους λόχους, ημάς μας ρίξανε 40 άνδρας εις Βον λόχον Αον Τάγμα 36ον Σύνταγμα.

18ην. εις αγγαρίας κ.λ.π. εις αυτόν τον λόχον τα περνώνμεν μια χαρά καθ' ότι αποθηκάριος είναι ο Σωτήρης Πράβου (*Μπράβου;*) και είναι όλα εις την διάθεσιν μας. Εγώ μάλιστα κοιμούμαι με αυτόν εντός της αποθήκης, αλλ' αι αγγαρίαι δεν παύωσι, ημείς όμως μερικοί το κόβωμεν λάσπη.

19ην. Ο Στρατός όλο ετοιμάζητε δια αναχώρησιν, περιμένει διαταγάς, ως και ημείς έχωμεν ελπίδα να πηγαίνωμεν εις τα έμπαιδα ή εις Βέροιαν ή εις Θεσσαλονίκην, δια να σωθώ μην ίσως και από αγγαρίας. Να ιδής και άλλα π.χ. να ιδής τον Σπύρον Παπά με τα πολιτικά να κοβαλά σαμάρια, χορτάρι κ.λ.π. ή τον Σ. Ντίκα να κοβαλά κουραμάνια και χορτάρι εις τον ώμον. Να τώρα περνά ο Κώστας Χρυσομάλλης και τραβά ένα μούλαρι με χορτάρι φορτωμένο και πέντε κουραμάνες και το αντίσκηνο εις τον ώμον. Επίσης ο Βασιλάκης Κοπελίδης εις τον ώμον του κοραμάνες, εννοείται και με ρούχα πολιτικά.

Σήμερον **Σάββατον** εσπέρας είχομεντους μερικοί εξ ημών και μεθύσαμεν όλοι, μάλιστα εγώ, ο Βασιλάκης και ο Κώστας δια καλά και πεσήματα και κοιμήθηκα εις το ξενοδοχείον ... με τα παπούτσια μου ασθένεια και με έκαμαν παρατηρήσεις.

Τας άλλας ημέρας τας διήλθομεν τέλος πάντων καλά, διότι είχωμεν γνωρισθή με τους υπαξιωματικούς, ο επιλοκεύων Σταθόπουλος Παναγιώτης φίλος μας.

Την **27ην** εσπέρας μας εδηλώθη ότι την αύριον 28ην πρωί Παρασκευήν να φύγωμεν δια Βέροια δια το 10ον Έμπεδον Σύνταγμα, και την 28ην πρωί φύγαμεν με βροχήν δια Βερτικόπη Σταθμόν. Κάναμεν 6 ώρας πεζοπορούντες με βροχή καθ' όλον τον δρόμον. Εμβήκαμεν εις το τραίνον εκείνο όπου βάζουν τα ζώα και ήλθομεν περί την 5ην μ.μ. εις Σταθμόν Βεροίας.και καταλύσαμεν εις εν παλιόσπιτο του Ρούσκα, ούτε παράθυρα, ούτε τίποτες, βρεγμένοι ως είμεθα εκ του δρόμου και κατάκοποι, αφ' ου εκ του προχείρου αλλάξαμεν τα βρεγμένα και κοιμηθήκαμεν, την επαύριον φύγαμεν και πηγαίναμεν εις το ημιγυμνάσιον και ήμεθα πολύ καλά εκεί. Αλλά μόλις καθήσαμεν και εκεί 3 ημέρας μας σηκώσαν και μας επήγαν εις ένα Τζαμί και εκεί προμηθεύθημεν κάτι παλιόψαθες και μας δώσαν και ακόμη από μία κουβέρτα και είχον πάρει και το τσουβάλι από Θ. Μαλούτα και τέλος πάντων καλά μανθάνει ο άνθρωπος.

Εις τας **10 8/βρίου** άδειαν 24ωρος. Σάββατον ώραν 12 Μεσημβριαν ανεχώρησα δια Κολινδρόν, τα πάθη μου όμως μετ' άλλων πατριωτών δεν περιγράφονται. Πηγαίναμεν εις το καράβη να----

PASSENGER RECORD	
<i>American Family Immigration History Center® at Ellis Island</i>	
First Name:	<i>Thomas</i>
Last Name:	<i>Linara</i>
Ethnicity:	<i>Turkish, Greek</i>
Last Place of Residence:	<i>Colyndros, Turkey</i>
Date of Arrival:	<i>August 25, 1911</i>
Age at Arrival:	<i>24y</i>
Gender:	<i>M</i>
Marital Status:	<i>M</i>
Ship of Travel:	<i>Patris</i>
Port of Departure:	<i>Piraeus</i>
Manifest Line Number:	<i>0029</i>

The Statue of Liberty-Ellis Island Foundation, Inc.